pinsemorgen i strålende sol

i Elysium

pinsesolen er Aanden i Danmark

kære grete og poul

Sådan er aanden i Danmark. Strålende, fordi den er ukuelig.

Det er ikke Kamp mellem to Nationer, men det er kampen for

eller imod de evige menneskelige livsværdier..

Kan I huske, hvad vi lærte, som grundlag for al germansk- skandinavisk kultur, en ubøjelig vilje til at kæmpe for ordholdenhed, til at foragte løftebrud, til at hade magtmisbrug og til at elske fordragelighed, til som grundlag for al ungdomsopdragelse at udvikle personligheden hos de unge, så vi er og kan blive et folk af frie nordiske mænd og kvinder og ikke en flok af slaver.

Alt det siger den strålende pinsesol mig, og med det som grundlag, vil vi kæmpe mod alle de kræfter, der vil lægge europa øde

Vi er ene, mor og jeg, her i Juelsminde, for første gang. Vi savner de tre drenge, ebbe erik og asger, men de er jo mænd nu, og vi savner poul og grete, vagn og meta og inger og hother og hele deres store børneflok, og netop i denne velsignede pinsemorgen. Jeg så den aldrig skønnere.

Alt ånder den dybeste fred. Jeg sidder her midt mellem fyr og graner og skriver og om mig dufter det af fyr og græs og markens blomster, og fra Kysthospitalet hører jeg sangen fra alle de Unge, der har samlet sig på terrasserne for at bringe solen deres ydmyge tak. Og de synger om den Gud, der råder for landets sag og om Guds miskundhed, der når til himlen og om al den glans, der står om pinseånden.

Jeg kan hilse dig, Grete, fra din sirenbusk, den er bleven stor og skøn, lidt kuet af fyrren, der er jaloux på den, fordi dens blomster har en hel anden duft. Der strøg netop et pust fra den hen over Grete, Gerda og mig, da vi tog morgengymnastikken.

Hils peter fra båden og trillevognen og peter og Metteli fra alle blomster og små fugle fra stranden og marken, og selv være i to kærlig hilset

fra far

skrevet 2 timer før far døde i 1944